

[Undervisningsministeren]

ninger til at sikre, at de forskellige uddannelsers eksisterende lokalemasser udnyttes på en hensigtsmæssig og effektiv måde, og har samtidig løbende justeret de planlagte nybyggerier, herunder bl. a. universitetsbyggeriet på Amager. Finansudvalget har haft lejlighed til på grundlag af forelagte aktstykker at følge denne udvikling.

Tilsvarende gælder for planen om opførelse af et lægevidenskabeligt institutkompleks, Panuminstitutet, ved Københavns universitet. Planen omfattede i 1970 et byggeri i 6 etaper til en samlet byggesum af 525 mill. kr. regnet i 1969-priser. Siden da har vi fået indført adgangsregulering ved de videregående uddannelser, herunder også til det lægevidenskabelige studium, og den økonomiske udvikling har yderligere gjort det nødvendigt at søge de forudsatte investeringer begrænset.

Den tidligere undervisningsminister tog i 1976 initiativ til en gennemgribende revision af forudsætningerne for Panuminstitutets udbygning og anvendelse. Med vedtagelse i juni 1977 af loven om udbygning af Panuminstitutet ved Københavns universitet, Københavns tandlægehøjskole m.v. tilgodeså man ønskerne om at begrænse investeringerne og arealforbruget til universitetet i takt med adgangsreguleringen.

Hvad angår beslutningen om at flytte Københavns tandlægehøjskole til Panuminstitutet, vil jeg gerne fremhæve, at det allerede gennem nogen tid havde været erkendt, at det inden for en kort årrække ville være nødvendigt at gennemføre et større nybyggeri for tandlægehøjskolen, der havde helt utidssvarende lokaleforhold. En tilbundsående renovering af højskolens bygninger kan ikke gennemføres uden at standse undervisningen i en længere periode, og bygningerne kan ikke udvides.

Finansudvalget er siden 1977 blevet holdt løbende orienteret om udviklingen i byggeriet, bl. a. ved undervisningsministeriets redegørelser af maj og november 1979. Udvalget har senest i slutningen af april i år fået finansministeriets svar på et spørgsmål om på ubestemt tid at udskyde 4. og 5. etape. Finansministeren fandt ikke, at der var grundlag for at standse udbygningen af Panuminstitutet efter den reviderede plan fra 1977. Jeg er enig heri og finder ikke, at begrundelserne i bemærkningen til det foreliggende forslag er holdbare.

En revideret generalplan forelå i 1978, og efter planen vil det bl. a. være muligt at samordne uddannelsen af klinikassistenter og tandplejere med tandlægeuddannelsen og fremtidig samle disse uddannelser på én adresse.

I bemærkningerne til det foreliggende forslag siges det, at den planlagte 5. etape alene skulle rumme det sundhedsvidenskabelige fakultet, som skulle eksperimentere med integration af en række sundhedsuddannelser, især tandlægehøjskolen. Det er ikke rigtigt, 5. etape skal som nævnt især rumme tandlægehøjskolen. I planerne er der afsat et beskedent areal til et eventuelt forsøg med et sundhedsvidenskabeligt fakultet, der ikke får nogen betydning for instituttets dimensionering.

Tandlægehøjskolen har ikke, sådan som det er anført i bemærkningerne, frabedt sig såvel forsøget som flytningen. Tandlægehøjskolen udtalte sig i sin tid imod en delvis flytning til Panuminstitutet, men modsatte sig ikke en flytning af hele højskolen til instituttet, den eneste realistiske mulighed for at løse højskolens lokaleproblemer.

En udskydelse af 5. etape ville altså især og næsten udelukkende gå ud over tandlægehøjskolen. Man måtte så nødvendigvis inden for de nærmeste år på anden måde søge at skaffe en væsentlig forbedring af skolens lokaleforhold. Overflytningen til 4. etape måtte i så fald opgives, ellers bliver arbejdsforholdene helt urimelige. En eventuel ombygning af højskolens bygning på Jagtvejen ville blive meget bekostelig og ville kræve, at bygningen blev rømmet i en periode på 1½–2 år. En begrænsning af Panumbyggeriet til 4 etaper ville kræve en række ændringer og tilpasninger, hvortil de tidligere anslåede udgifter omregnet i januar 1980-priser andrager et sted mellem 75 mill. kr. og 120 mill. kr.

Jeg deler altså ikke forslagsstillernes bekymring for, at Panuminstitutet skal komme til at stå som et monument over 1960ernes illusioner om, at Danmarks økonomiske bæreevne rækker ind i himlen. Jeg ville derimod være bekymret, hvis folketinget fulgte forslagsstillerne, for så ville Panum komme til at stå som et monument over uigennemtænkte og paniske reaktioner i en tid, hvor der nok skal spares, men spares med omtanke.